

Szakmai életutam

A pedagógus lét nem csupán egy munkát, hanem életformát, szellemiséget, egy életre szóló elhivatottságot jelent. A tudással elvárásolni a kisiskolást, kihozni belőlük a legjobbat, ami által magunk is sikeressé válunk. Hiszen minden gyermekben megvan a cselekvési vágy és a világmindenség megismerésének igénye. Annak kibontakoztatása a pedagógus feladata.

Nagycsaládban nevelkedtem, ahol szüleimtől alázatot, emberséget, támogatást, testvéreimtől elfogadást kaptam. Közülük ketten is választották a pedagógushivatást. Az ő példájuk által is éreztem, hogy a tudás és az elhivatottság határtalan perspektívákat, megbecsülést nyit az ember előtt.

38 évet töltöttem a pedagóguspályán, ebben az iskolában. Pályakezdőként jó tantestületbe kerültem. Sokat tanultam az idősebb kollégáktól, akik megbíztak bennem, átadták a terepet. Tudatos, tervszerű és következetes munkámmal kivívtam a mindenkori vezetés, a kollégák és szülők elismerését is. Szakmai tudásomat és tapasztalatomat bemutató órákon, országos tanítási versenyen, pályázatokon és publikáción keresztül osztottam meg. Ezen tevékenységek túlmutattak az intézmény falain és tágabb környezetben is hozzájárultak a tanítás, nevelés eredményességének növeléséhez.

Mindig nagy lelkesedéssel, felelősséggel és elhivatottsággal kezdtem meg az első osztályosok tanítását. Kiszelődő rendszerben több mint 20 évig tanítottam. Közel 300 mórás kisdiaót tanítottam meg írni, olvasni, vezettem be az ismeretszerzés világába, vettem szárnyaim alá. Segítettem a családi közösségből az iskolai közösségbe való „belenövésüket”. Készítettem őket az ellentmondásos világban való boldogulásra, a normális döntések meghozatalára. Mint osztályfőnök kirándulásokat, kulturális és sportversenyeket, közösségformáló programokat szerveztem. Büszkeséggel tölt el, hogy 13 éven keresztül vezettem a kishutai iskolai nyári tábort, életre szóló élményeket biztosítva a diákoknak.

Nagyon fontos, hogy a gyermekek szeressenek iskolába járni és tanulni. Erre igen nagy hatást gyakorolhatunk mi tanítók az első években személyes példaadással, motivációs bázis kiépítésével. Egykori tanáraink, kollégáink között voltak meghatározó egyéniségek, példaképek, akiktől ehhez hasonló mintát kaptam, akikhez felnőni vágytam én is.

Pedagógiai munkámat a szakmám iránti magas fokú elhivatottság, a gyermekek iránti tolerancia, empátia és segítőkészség, a szülők iránti együttműködési hajlam, az intézmény iránti lojalitás és a fejlődés iránti igényesség jellemzi. Folyamatosan kerestem azokat a képzési formákat, amelyek elvégzésével újabb módszertani ismeretekkel gazdagodhatok, és amelyek átadásával közvetlen kollégáim vagy az iskola fejlődéséhez is hozzájárulhatok. Differenciáló, fejlesztő pedagógiai ismeretekből szakvizsgáztam. Ezen ismeretek alkalmazásával sok kisdiaó számára biztosítottam nagyobb esélyt az eredményes továbbhaladáshoz.

Több mint egy évtizede látom el az alsós munkaközösség vezetői feladatát. Középfőzetőként képviselem a szakma érdekeit. Az általam irányított tanítók elfogadnak, felnéznek szakmai múltamra, emellett kérik oktatásra-nevelésre vonatkozó véleményemet, tanácsaimat.

Munkaközösségem minden tagja élen jár a tanulók kulcskompetenciáinak fejlesztésében. Szívügyünk a hátrányokkal küzdő tanulók megsegítése. A tehetséges diákokkal való foglalkozás a számos városi eredmény mellett több megyei, de még országos első helyezést is hozott már pályám során. Büszke vagyok azokra a diákokra, akiket az anyanyelv szeretetével sikerült beoltani.

Mindig új tudásra vágytam, jól hasznosítható, mások számára is eredményt hozó újításokra. Az óvoda – iskola átmenet megkönnyítésére dolgoztam ki és vezettem be az Ovi-suli játékos képességfejlesztő programot a leendő első osztályosok számára. A program bekerült a jó gyakorlatok körébe, s mind ez ideig hatékonyan működtetnek is.

A Pedagógiai Tanács tagjaként meghatározó segítője vagyok az iskola felső vezetésének az intézményi dokumentumok átdolgozásában és újak megalkotásában is. Az intézményi önértékelés, a tanfelügyeleti ellenőrzés és a minősítő eljárások nemcsak szakmai, hanem mentális támaszt is igényelnek. Az önértékelési támogató munkacsoport vezetőjeként szakmai segítséget, megerősítést, visszajelzést nyújtottam a kollégáknak, ezzel is hozzájárulva pedagógus kompetenciáik fejlődéséhez.

„Esélyteremtés a köznevelésben” kiemelt uniós projekt intézményi megvalósítása egy újabb kihívás számomra. Alapos előkészítő munkálatokat, továbbképzéseket követően engem ért a megtiszteltetés, hogy konzulensként fogadjam majd azon pedagógushallgatókat, akik nyitottak az esélyteremtő oktatás elsajátítására.

Jelenleg fejlesztő – újító tevékenységemben a legfontosabb feladat, hogy felismerjem és értelmezem az esélyteremtő nevelés-oktatás során felmerülő pedagógiai jelenségeket és problémákat, amelyek beavatkozást, fejlesztést igényelnek. Mesterprogramom - mely Esélyegyenlőségi iskolai program – is ezt a célt szolgálja.

Mindvégig egy szeretetteljes, elfogadó iskolában, a Mórában dolgoztam, ahol számomra a tanítás, a gyerekekért, a kollégákért, a közösségért munkálkodás élmény.

Az elmúlt évek alatt soha nem veszítettem el az oktatásügybe vetett hitemet és motiváltságomat a mindennapi munkámban. Céljaimat személyiségemből fakadóan, hivatástudatomtól vezérelve határoztam meg. Az iskolavezetés, a kollégák és a szülők támogatását mindig magam mögött tudhattam. Felelősségem nagy: gyerekek vannak rám bízva. Nevelésük egyszeri és megismételhetetlen. Nem szabad hibázni.

Befejezésül egy búcsúzó nyolcadikos tanítványom vallomása:

„Köszönöm az alsós éveket és hogy az életem része lehetett. A sok tudást, aminek az alapját adta meg nekem. Köszönöm, hogy a szárnyai alá vett és kihozta belőlem a maximumot!”

Hajdúdorog, 2020. augusztus 06.

Nagy Imre Pálné

mesterpedagógus